

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι . . . Δρ. 8
Ἐν τῇ Ἐξωτερικῇ . . . Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Ἡ αἴτησις ἀπευσθύνεται :

Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀ θ ῆ ν α ς

Ὁ ἀγὼν εἰς τὸν ὁποῖον κατέρχεται σήμερον τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος καὶ μετ' αὐτοῦ σύμπας ὁ ἑλληνισμὸς οὔτε πρῶτος οὔτε τελευταῖος εἶνε, εἶνε ἀγὼν ἱερός τὸν ὁποῖον ἠυλόγησεν ὁ Γερμανὸς Παλαιῶν Πατρῶν, ὁ πρῶτος ὑψώσας τὸ λάβδαρον τῆς ἐλευθερίας καὶ συναγείρας ὑπ' αὐτὸ τὰς εὐχὰς μυριάδων Ἑλλήνων καταδυναστευομένων καὶ κατατυραννουμένων, εἶνε ἀγὼν τὸν ὁποῖον καθηγίασεν ἡ θυσία τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου, ἡ θυσία τῶν ἱερολοχιτῶν, οἵτινες πρῶτοι ἐσάλπισαν ἀπὸ τὴν Δακίαν τὴν ἀνάστασιν τοῦ ἐπὶ πολλὰς ἐκκντοτακτηρίδας ἀποκοιμηθέντος γένους, εἶνε ἀγὼν τὸν ὁποῖον καθιέρωσεν ὁ πατριωτισμὸς τῶν ἡρώων τοῦ Μεσολογγίου, τῶν Σουλιωτῶν γυναικῶν, οἱ βωμοὶ τῆς Πάργας, ὁ πατριωτισμὸς τῶν ὀλίγων ἡρωϊκῶν ἡμάδων, αἵτινες πρόκειται εἰς ἡμᾶς ὡς ὑπόδειγμα ἀληθοῦς πατριωτισμοῦ καὶ ἐθελουσίας· ὅ,τι ἐπιχειροῦμεν σήμερον δὲν εἶνε καινόν, δὲν εἶν' ἐν τῇ ἱστορίᾳ θὰ κοπιᾶσθαι ὅπως ἐξακριβώσθαι. Ἰστάμεθα μὲ τὸ ξίφος εἰς χεῖρας ἀπειλοῦντες καὶ ἀκαμπτοί, ἀλλ' ἱστάμεθα ὑπὸ τὴν σκιάν τῶν προγόνων μας· ἀκολουθοῦμεν ὑποτρέμοντες τὰ βήματα αὐτῶν καὶ ὀφείλομεν ἐπισκοποῦντες τὸ παρελθόν νὰ διακηρύξωμεν πανταχοῦ γῆς ὅτι ὁ ἀγὼν εἰς τὸν ὁποῖον ἀπεκδύεται τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος δὲν εἶνε ὁμοίος πρὸς τοὺς ἀγῶνας τοῦ 1854, τοῦ 1866, τοῦ 1878, οὔτε τοῦ τελευταίου ἀγῶνος τοῦ 1886· ὀφείλομεν νὰ διασαλπίσωμεν ὅτι εἶνε ὁ τελευταῖος Πανελλήνιος ἀγὼν κατὰ τὸν ὁποῖον μέλλει νὰ καταδειχθῇ ἢ ἡ ἐλευθερία αὕτη μικροσκοπικῇ λωρὶς τοῦ ἑλληνισμοῦ ἔχει τὴν δύναμιν νὰ κυβερνήσῃ ἀφ' ἐαυτῆς τὴν ἐθνικὴν θέλησιν καὶ νὰ διεκδικήσῃ τὴν κληρονομίαν ἣν οἱ πατέρες ἡμῶν ἀφῆκαν ἡμιτελῇ.

Ἀκούομεν φωνὰς διατόρους ἀπὸ τὰ ὄρη τῆς ὑπερῆφανου Μακεδονίας, κραυγὰς ἐξερχομένας ἀπὸ τὰς Ἡπειρωτικὰς δευράδας, θρήνους ἀτελευτήτους διασπειρομένους ἀπὸ τὴν Ἡρωϊκὴν Κρήτην. Σπαράσσεται ἡ καρδία ἡμῶν καὶ συγκινοῦνται αἱ εὐαίσθητοι χορδαὶ τῶν πανελληνίων τέκνων.

Ἐρωίς ἡ θάνατος ἀναφωνοῦν οἱ Κρήτες, βοήθεια φωνάζουν οἱ Μακεδόνες, ἔλθετε ἀνακράζουσιν οἱ Ἡπειρώται, τὰ τέκνα τῆς εὐάνδρου χώρας, τῆς χώρας ἐκείνης ἣτις καίτοι οὐχὶ ὀλίγα προσέφερον, ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος αἰῶνος εἰς τὸν βωμὸν τῆς πατρίδος, μένει εἰσέτι ὑπὸ τὸν ζυγὸν στενάζουσα καὶ ὀδυρομένη ὡς ἄλλη Ραχὴλ.

Εἰς τὰς ἐπικλήσεις ταύτας τῶν ὑποδούλων ἀδελφῶν ἡμεῖς δὲν δυνάμεθα οὐδεμίαν νὰ πέμψωμεν παρηγορίαν, οὐδεμίαν ἐλπίδα, οὐδὲν θάρρος. Μόνον δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι, ὡς Ἑλληνες, ὡς ἔχοντες καρδίαν ἑλληνικὴν ἀνατραφεῖσαν μὲ τὰς ἐθνικὰς παραδόσεις, μὲ τὰ ἡρωϊκὰ ἔσματα μὲ τοὺς πανελληνίους πόθους, κρατοῦμεν εἰς χεῖρας τὸ ξίφος καὶ ἐπ' ὧμων τὸ ὄπλον ἑτοιμοὶ νὰ θυσιάσωμεν ἑαυτοὺς ὑπὲρ τῆς κοινῆς πατρίδος, ὑπὲρ τοῦ ὅλου ἀγῶνος. Εἴμεθα ἀπλοὶ φρουροὶ τῶν ἐθνικῶν πόθων, τοὺς ὁποῖους εἰρηνικῶς ἐξυπηρετήσαμεν μέχρι τοῦδε, ἑτοιμοὶ δὲ καὶ διὰ θυσίων νὰ ἐξυπηρετήσωμεν σήμερον ὅτε ἡ σάλπιγξ τῆς πατρίδος ἤχη καὶ καλεῖ πάντας εἰς τὸν κοινὸν ἀγῶνα, καὶ ἀτενίζομεν πρὸς ἐκείνους οἵτινες ἐτάχθησαν ὑπὸ τῆς πατρίδος ἡγήτορες καὶ ἐκτελεστοὶ τῶν κοινῶν πόθων. Μεθ' ἡμῶν παρίστανται ἑκατὸν χιλιάδες

ὀπλίται, τεταγμένοι ἀνὰ τὰ μεθόρια τῆς Μακεδονίας καὶ Ἡπείρου, ἱστάμενοι ἐπὶ τοῦ ἐνὸς ποδὸς καὶ κρατοῦντες μετέωρον τὸν ἕτερον, τὴν ἀναπνοὴν διακεκομένην καὶ τὴν χεῖρα ἐπὶ τὸ ξίφος, ἀναμένοντες νὰ ἀκούσουν

Ἐμπρός

ἵνα ἀμέσως εἰσελάσωσιν, ὡς ἀπαιτεῖ ἡ ἐθνικὴ τιμὴ, εἰς τὰ Μακεδονικὰ πεδία καὶ ἀναρριχηθῶσιν εἰς τὰ ὄρη τῆς Ἡπείρου ὅπως ἀναστηλώσωσιν τὴν κυανόλευκον.

Πότε θὰ δοθῇ τὸ σύνθημα τοῦτο δὲν ἀνετίθη εἰς ἡμᾶς νὰ κρίνωμεν, οὔτε ἔχομεν ἀξιώσεις νὰ δώσωμε συμβουλὰς καὶ ὑποθήκας πικτριωτικὰς. Τὸ ἔθνος ἔταξεν εἰς τὴν ὑπερτάτην ἀρχὴν τὸν Βασιλέα Γεώργιον καὶ τὴν Κυβέρνησιν αὐτοῦ. Παρ' αὐτῶν ἀναμένομεν τὸ σύνθημα τῆς δράσεως : Ἡ νὰ ὑπάρξῃ Ἑλλάς Μεγάλῃ ἢ νὰ ἀγωνισθῶμεν μέχρι ἐνός ὅπως καταστήσωμεν τοιαύτην· λύσις ἄλλη δὲν χωρεῖ κατὰ τὰς παρούσας περιστάσεις· λύσις ἄλλη θὰ εἶνε βλασφημία πρὸς τὴν κόνιν ἐκείνων οἵτινες ὀνειροπόλησαν τὴν Ἑλλάδα μέχρι τοῦ Εὐξείνου, μέχρι τῶν ἀπωτάτων χωρῶν εἰς τὰς ὁποίας ἀκούεται ἑλληνικὴ φωνὴ καὶ πάλλει ἑλληνικὴ καρδία.

Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος πρὸ μηνός, ὅτε ἐξερράγη ἡ νέα ἐν Κρήτῃ σφαγὴ, καλέσας τὸν λαὸν ἐδήλωσεν ὅτι μία μόνη λύσις ὑπάρχει καὶ τὴν λύσιν ταύτην ἐννοεῖ νὰ φέρῃ εἰς πέρας, σύμφωνα μὲ τὰς εὐχὰς τοῦ ἔθνους. Ἀλλὴν λύσιν δὲν δεχεται· ἐὰν πισθῇ νὰ δεχθῇ ἄλλην λύσιν θὰ ἀπαντήσῃ ἀρνητικῶς καὶ τὴν ἀπάντησιν ταύτην θὰ τονίσῃ διὰ τῆς κλαγῆς τῶν ὄπλων καὶ τοῦ ἀγῶνος εἰς τὸν ὁποῖον θὰ καλέσῃ διὰ τελευταίαν φορὰν σύμπαντα τὸν Ἑλληνισμόν. Μέχρι σήμερον ἐτήρησεν ὁ Μεγαλειότατος τὴν ὑπόσχεσιν ταύτην. Ἠρνήθη νὰ ἀνακαλέσῃ τὸν Βάσσαν ἀπὸ τὴν Κρήτην, ἡρνήθη νὰ ἀποδεχθῇ τὴν αὐτονομίαν τῆς Κρήτης, ἡρνήθη νὰ ἴδῃ τὴν Κρήτην ἀποκαθισταμένην εἰς ἡγεμονίαν ὑπὸ τὸν πρίγκηπα Γεώργιον, ἡρνήθη τέλος νὰ ὑποχωρήσῃ, ἔστω καὶ κατὰ ἐν βῆμα εἰς τὴν ἐνασκουμένην πίεσιν τῶν εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων καὶ παρέχει εἰς ἡμᾶς ἐνδείξεις νὰ πιστεύσωμεν ὅτι θὰ ἀντιτάξῃ μέχρι τέλους ἀρνήσιν εἰς πᾶσαν πίεσιν καὶ ἀπειλὴν τῶν εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων.

Ἡ μικρὰ Ἑλλάς παρίσταται τανῦν γίγας πρὸ τῆς ἐπιβλητικῆς δυνάμεως τῶν συνησπισμένων ἰσχυρῶν. Ἀποδεικνύει ὅτι ὁ σπινθὴρ τὸν ὁποῖον κρατεῖ εἰς χεῖρας αὐτῆς εἶνε κατὰ πολὺ ἐπικίνδυνος καὶ ἱκανὸς νὰ ἀνάψῃ γενικὴν πυρκαϊάν ἣν δὲν θὰ δυνηθῇ οὐδεὶς, ὅσον ἰσχυρὸς καὶ ἂν εἶνε, νὰ τὴν κατασβέσῃ. Ἡ Ἑλλάς τοῦ 1897 δὲν εἶνε ἡ Ἑλλάς ἐκείνη τὴν ὁποίαν ἀπέκλεισαν καὶ ἀφώπλισαν κατὰ τὴν ἐπιστρατεύσιν τοῦ 1886, εἶνε γίγας, εἶνε λέων ἑτοιμὸς νὰ σπαραξῇ τὴν σάρκα τοῦ ἐχθροῦ, εἶνε ἔθνος τὸ ὁποῖον σέβεται τὰς παραδόσεις τῆς ἀναγεννήσεώς του.

Ἐνδεκα ἔτη μᾶς ἀποχωρίζουν ἀπὸ τὸ 1886, ἔνδεκα βήματα μᾶλλον, ἀλλὰ κατὰ τὰ ἔνδεκα αὐτὰ βήματα ἡ Ἑλλάς δὲν ἐκοιμήθη, δὲν ἐραθύμησε, δὲν ὀλιγόρησε. Συνέταξε τὰς δυνάμεις αὐτῆς, παρεσκεύασε στρατόν, ναυτικὸν καὶ ὅλας τὰς ἄλλας πολεμικὰς δυνάμεις, αἵτινες ἐπιδέκνυνται ἐκεῖ ὅπου τὰς καλεῖ ὁ ὑπὲρ πατρίδος καὶ πίστεως ἀγὼν. Ἐνδεκα ἔτη παρήλθον καὶ οἱ Βούλγαροι, ἕνεκα τῶν ὁποίων ἐξηγέρθημεν

τότε, μᾶς ἐπικροτοῦν καὶ μᾶς ἐπιδαφιλεύουν φιλοφρονήσεις καὶ ἐπαίνους δικαιοῦντες τὸν ἀγῶνα ἡμῶν, οὐχὶ διότι ἐνδομύχως ἀγάλλονται, ἀλλὰ διότι ἐκπλήσσονται πρὸ τῆς ἰσχύος καὶ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ ἡμῶν.

Ὁ σημερινὸς ἀγὼν πρέπει νὰ εἶνε ὁ τελευταῖος ἀγὼν, διότι ὀφείλομεν λόγον εἰς τοὺς Νησιώτας, εἰς τοὺς Μακεδόνας, εἰς τοὺς Ἡπειρώτας. Ἀδυνατοῦμεν πλέον νὰ εἰπώμεν εἰς αὐτοὺς : ἀναμείνατε· ἀδυνατοῦμεν νὰ εἰπώμεν εἰς αὐτοὺς νὰ ἐνταφιάσωσι τοὺς πόθους, τὰ ὄνειρα καὶ τὰς ἐλπίδας των. Τὰς ἀπέκρυψαν ἐπὶ τόσας δεκαετηρίδας, ἐθαμβώσαν τοὺς ὀφθαλμούς των ἀτενίζοντες. Δὲν δύνανται περισσότερον νὰ παρατείνωσι τὰς προσδοκίας των. Ἐστερήθησαν τῶν πάντων, ἀπώλεσαν ὅ,τι εἶχον. Τί μένει ἄλλο εἰς αὐτοὺς παρὰ ὁ θάνατος ἢ ἐλευθερία ; Λοιπὸν ἀποδώσατε τὴν ἐλευθερίαν αὐτὴν εἰς τοὺς ἀδελφοὺς τούτους σεις οἵτινες ἡγήσασθε τοῦ ἔθνους· μὴ ἐπιτρέψετε ποτὲ εἰς τὸν στρατὸν ἡμῶν, ὅστις στρατοπεδεύει εἰς τὰ σύνορα, νὰ ἐπανάλθῃ ἀπρακτος. Δὲν ἐπιτρέπει τοῦτο ἡ ἐθνικὴ δόξα, δὲν τὸ ἐπιτρέπει τὸ μέλλον τοῦ ἔθνους, δὲν θὰ τὸ ἐπιτρέψωμεν οὔτε οἱ ἀνίσχυροι πολῖται.

Βεβαιότατα, ὅτι παρὰ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων συζητεῖται πρότασις περὶ ἀνακηρύξεως τῆς Κρήτης εἰς ἡγεμονίαν ὑπὸ τοὺς ἐξῆς ὅρους : Νὰ δοθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ δικαίωμα νὰ καταλάβῃ τὴν νῆσον καὶ νὰ διοικήσῃ αὐτὴν κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τῆς Βοσνίας καὶ Ἐρζεγοβίνης ἀναγνωρίζομένης τῆς ἐπικυριαρχίας τοῦ Σουλτάνου καὶ διοριζομένου γενικοῦ διοικητοῦ ἢ ἡγεμόνος τοῦ πρίγκηπος Γεωργίου. Ὑπὸ τὸν τύπον τοῦτον τῆς προσωρινότητος θὰ ἐφαρμοσθῶσιν εἰς τὴν νῆσον οἱ νόμοι τοῦ ἑλληνικοῦ Κράτους καὶ θὰ πληρῶνται εἰς τὸν Σουλτάνον ὁ ὑπὸ τῶν δυνάμεων ὀρίσθησόμενος φόρος ὑποτελείας. Μὲ τὴν λύσιν ταύτην εὐρίσκεται, ὅτι συμβιβάζεται τὸ δόγμα τῆς ἀκεραιότητος τῆς Τουρκίας καὶ αἱ ἀπαιτήσεις τῆς Ἑλλάδος. Ἐν Ἀγγλίᾳ ἡ λύσις αὕτη εὐρεν ὑποδοχὴν, καθ' ὅλα δὲ τὰ φαινόμενα ἡ ἀγγλικὴ πολιτικὴ τείνει νὰ παρασκευάσῃ τὸ ἔδαφος τῆς ἀποδοχῆς αὐτῆς καὶ εἰς τὰς ἄλλας Δυνάμεις. Ἡ μόνη λύσις τὴν ὁποίαν θὰ δεχθῇ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ὑπὲρ τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος εἶνε ἡ ἐνωσις αὐτῆς μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Τὴν λύσιν αὐτὴν ἐπέζητήσεν ἐξ ἀρχῆς ὁ Βασιλεὺς, ἡ Κυβέρνησις, τὸ ἔθνος καὶ εἰς μόνην αὐτὴν θὰ ἐπιμένουν καὶ εἰς οὐδεμίαν ἄλλην, αἱ δὲ ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν κυκλοφοροῦσαι εἰδήσεις περὶ αὐτονομίας τῆς Κρήτης εἶνε ἐντελῶς ἀδόστοτοι καὶ ἀσυμβίβαστοι μὲ τὸν Κρητικὸν ἀγῶνα, μὲ τὰς θυσίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους καὶ τοῦ ἑλληνισμοῦ σύμπαντος. Κρήτη αὐτόνομος ὑπὸ τοῦτον ἢ ἐκείνον τὸν ἡγεμόνα, ἔστω καὶ μὲ τὸν ἡμέτερον βασιλόπαιδα Γεώργιον εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς εὐχὰς τῶν ἀγωνιζομένων. Καὶ τὴν εὐχὴν τῶν ταύτην διελάλησαν οἱ γενναῖοι ἄνδρες ἐπισήμως, βροντοφώνως εἰς τοὺς ναυάρχους οἵτινες μετέβησαν εἰς τοὺς ἐν Ἀκρωτηρίῳ ἐστρατοπε

Προχθές την 3 μ. μ. όταν κατέλυντες εις Περαία δια του σιδηροδρόμου, ανεχώρησαν διευθυνόμενοι εις Τρικκάλα 600 θέλονται, ολίγον θέλουσι παρουσιασθή έν Τρικκάλλος εις τού έκαστον αμαξί του πεζικού. Τούς θέλοντας συνώδους μέχρι του σταθμού του σιδηροδρόμου παρὰ τῷ Θησείῳ τῇ διοικήτῃ τῇ μοιραρχίῃ κ. Χονδροῦμος. — Κατὰ τηλεγραφίαν εἶπαν ἐκ Γαλιτσίου τῇς Ρουμανίας ανεχώρησαν ἐκεῖθεν κατέλυνον ἐνταῦθα 400 Ἑλλήνας ἐσφάρα στρατιῶται καὶ ὄργαναι θλαστήρες, αὗς περὶ κολούθησαν καὶ πολλοὶ θέλονται προπεμφέντεσσι ἐνθουσιῶσιν ἀποχωρεῖσθαι. — Οἱ ἀπομειναντες ἔτι ἐκ τῶν υπερπλεονούντων εις τὰς διατάξεις ἀστυνομικὰς περιτρεφῆς ἀστυνομοὶ, πλὴν

